

30 Σεπτεμβρίου 2015

Για τους διοραικούς Γέροντες

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Για τον άγιο Μακάριο έλεγαν, πως κάποτε, καθώς πήγαινε στην εκκλησία των κελλίων για τη συνήθη ακολουθία, βλέπει έξω απ' το κελλί ενός αδελφού ένα μεγάλο πλήθος από δαίμονες, που ήταν μετασηματισμένοι, άλλοι σε γυναίκες, που μιλούσαν αναίσχυντα, άλλοι σε νεαρούς με το στόμα τους όλο βρισιές, άλλοι να χορεύουν κι άλλοι να μεταλλάζουν διάφορες μορφές και σχήματα. Ο Γέροντας που ήταν διορατικός, εστέναξε, λέγοντας:

- Οπωσδήποτε, ο αδελφός που μένει σε τούτο το κελλί πρέπει να ζει πολύ απρόσεχτα, για να 'ναι μαζεμένα και να περικυκλώνουν το κελλί του, ασχημονώντας, τόσα πονηρά πνεύματα!

Όταν τελείωσε η ακολουθία, επιστρέφοντας, μπήκε στο κελί εκείνου του αδελφού και του λέγει:

- Είμαι πολύ στενοχωρημένος, αδελφέ, γιατί ζω με πολλήν αμέλεια, μα έχω εμπιστοσύνη σε σένα, και γνωρίζω καλά, πως αν εσύ προσευχηθείς για μένα, οπωσδήποτε ο Θεός θα με ανακουφίσει από τους πονηρούς λογισμούς.

Ο μοναχός έβαλε μετάνοια στον Γέροντα και του λέγει:

- Γέροντα, εγώ δεν είμαι άξιος να προσευχηθώ για σένα.

Μα ο Γέροντας επέμενε, παρακαλώντας τον και λέγοντάς του:

- Δεν φεύγω από 'δω, αν δεν μου δώσεις τον λόγο σου, πως κάθε νύχτα θα κάνεις μια προσευχή για μένα.

Ο αδελφός υπάκουσε στην εντολή του Γέροντα. Κι αυτή την εντολή, βέβαια, την έδωσε ο Γέροντας, θέλοντας να δώσει στον μοναχό μια αφορμή για ν' αρχίσει να προσεύχεται τις νύχτες. Σηκώθηκε, λοιπόν, ο μοναχός τη νύχτα κ' έκαμε την προσευχή για τον Γέροντα. Κι όταν την τελείωσε, ένοιωσε τέτοια κατάνυξη, που συλλογίστηκε μέσα του: «δυστυχισμένη μου ψυχή! Για έναν τόσο καλό Γέροντα προσευχήθηκες, και για σένα την ίδια δεν προσεύχεσαι;». Κ' έτσι, έκαμε και για τον εαυτό του μια μεγάλη προσευχή. Και μ' αυτό τον τρόπο πέρασε μια βδομάδα, δηλ. κάθε βράδυ έκαμνε μια προσευχή για τον Γέροντα και μια για τον εαυτό του. Την Κυριακή, πηγαίνοντας πάλι προς την εκκλησία ο αββάς Μακάριος, ξαναβλέπει τους δαίμονες έξω απ' το κελλί του μοναχού να στέκουν πολύ στενοχωρημένοι. Κι ο Γέροντας ικανοποιήθηκε, γνωρίζοντας πως οι δαίμονες στενοχωρήθηκαν εξαιτίας της προσευχής του αδελφού. Κι όταν, επιστρέφοντας, μπήκε χαρούμενος στο κελλί του μοναχού, του λέγει:

- Κάμε μου τη χάρη, αδελφέ, και πρόσθεσε άλλη μια προσευχή τη νύχτα για μένα.

Κι όταν, την ερχόμενη νύχτα, έκαμε ο αδελφός τις δυό προσευχές για τον Γέροντα, πάλι ένοιωσε μεγάλο κύμα κατανύξεως μέσα του, και λέει με το νου του: «αχ, ταλαίπωρη ψυχή μου! Δεν προσθέτεις και για τον εαυτό σου άλλη μια προσευχή, που τόσον έχεις ανάγκη;» Και μ' αυτό τον τρόπο, δηλ. με τέσσερις προσευχές κάθε νύχτα, πέρασε άλλη μια βδομάδα.

Την άλλη Κυριακή ο Γέροντας, περνώντας πάλι είδε τους δαίμονες

στενοχωρημένους και σιωπηλούς , κ' ευχαρίστησε το Θεό. Κι όταν μπήκε πάλι στο κελλί του μοναχού, τον παρακάλεσε να προσθέσει άλλη μια προσευχή για κείνον, κάθε νύχτα. Κι ο μοναχός πρόσθεσε κι άλλη μια προσευχή για τον εαυτό του, κ' έτσι τις έκανε έξι τις προσευχές για κάθε νύχτα του.

Όταν πια την άλλη Κυριακή , ξανάρθε ο Γέροντας να ιδεί το μοναχό, οι δαίμονες θύμωσαν πολύ μαζί του κι άρχισαν να τον βρίζουν, γιατί έβλεπαν στενοχωρημένοι τη σωτηρία του μοναχού. Τότε ο αββάς Μακάριος εδόξασε το Θεό για την προκοπή του αδελφού, κι αφού τον παρακάλεσε να μην αμελεί μα να προσεύχεται χωρίς διακοπή, τον άφησε κ' έφυγε για το κελλί του. Τότε και οι δαίμονες, βλέποντας την προθυμία και την προσοχή που έβαλε ο νέος μοναχός στην προσευχή του, με τη χάρη του Χριστού, έφυγαν εντελώς απ' το κελλί του.

Από το βιβλίο: «Π.Β. ΠΑΣΧΟΥ
ΤΟ ΕΑΡ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ
ΜΙΚΡΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ Α΄»
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΚΡΪΤΑΣ
ΣΤ΄ΕΚΔΟΣΗ

Πηγή: oparadeisos.wordpress.com